

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

dominantes, & frequentius in Italia diuersati, nullam
 eam impensis grauioribus onerabant. Sedit tamen ali-
 quandiu Otto III. priusquam in Italiam ascenderet,
 in Wildeshusen: ibique Præcepta fecit, Constituta edi-
 dit: vt intelligerent, qui in extremo essent Imperij li-
 mite, se quoque Imperatoribus suis curæ esse. Tribuit hoc
 memoria primorum in Christianismo principum Saxo-
 niæ memoria: qui, vt supra ostendimus, ibi vixerant &
 mortui sunt: Effecit quoque hoc grandæui senis domini
 Adaldagi archiepiscopi instantia, vt visendum aliquan-
 do subditis præberet Imperatorem, quò magis eos in fi-
 de & obedientia contineret.

CAPVT XXIIII.

Quamprimum verò Imperator Otto Italiã per-
 transiens, Romam attigit, duces Capuanos Re-
 neuentanosque Romanis oblectantes, armis coëgit Impe-
 rata facere. Sed tum Iohannes, qui Ottonem voca-
 uerat, viuendi finem fecit: Nec vlla accidit, sicut fieri
 semper ferè assolet, cleri populi-que dissensio in deligendo
 Pontifice: quòd Otto Imperator Gregorium V. sibi ex
 Saxonum gente propinquum, iussit, obtinuitque Pontifi-
 cem declarari: à quo breuì post Imperij benedictionem
 diademaque accepit: Eiusque facti celebritate finita, Otto
 Imperator archangeli Michaelis ædem quæ est in Gat-
 gano monte, votis se exoluturus, quæ pridem emiserat,
 inuisit: Indè Romam reuersus, breuì se contulit in Ger-
 maniam. Tulerant iniquo animo Romani, Pontificis per-
 metum factam creationem: nec id dissimulare poterat
 ferox, sed ad bella mollis, populus. Quare vixdum Ita-
 lia excesserat Otto, per Gallias in Germaniam accessu-
 rus, cum Pontifex Gregorius minis & maledictis extor-
 ritus, ac magis (vt putant Italici) quam debuit animi

consternatus, vrbe clam excessit: Et cum Iohannis predecessoris sui exemplo aliquandiū in Hetruria consedis-
set, nec illum populus Romanus supplex reuocaret, Ot-
tonem III. adiit in Germania sedentem. Intellexerunt
verò tunc Romani, quòd ea concitus indignitate Im-
perator, Romam furens rediret: quamobrè rei sua
viribus multo minùs quàm oportuerit perpensis, teme-
rarium cepere consilium: Etenim Crescentium curan-
tem, & vt alij volunt, recusantem, inconditis clamori-
bus consulem creauerunt: permissa illi potestate: vt, nè
quid res Romana pateretur detrimenti, prouideret. Isq;
Iohannem quendam Gracum, episcopum Placentinum,
literis ornatissimum, & vt alij scribunt, pecunijs af-
fluentem, Romanum Pontificem declarauit: Estq; hic
Iohannes, quem alij non legitimè electum, supprimunt:
alij XVI. aut XVII. inscribunt. Crescentius inde fu-
turis prospiciens, quæ timerentur ab Imperatore, peri-
culis, muros vrbis portasq; instaurauit: & moli Hadri-
ani, castello sancti Angeli appellato, tot tantasq; addi-
dit munitiones, vt postea semper, & vsque ad hac tem-
pora arx Crescentij, & crebrius quàm sancti Angeli ap-
pellaretur. Venit interim Otto Imperator, & magnis
fretus quas adduxerat copijs, vrbem penè in circuitu ob-
sedit. Tum verò populus furoris, quem creando consuli
ostenderat, oblitus, pacem misericordiamq; Imperato-
ris supplex orauit: Et cum impetrasset, patentibus etiā
Crescentij iussu portis, Germani admissi sunt. Tunc &
Iohannes Pontifex presidij simul & consilij inops, cum
Crescentio se in munitissimam sancti Angeli arcem ab-
diderunt: de qua aliquandiū ab oppugnationibus par-
uo negocio sunt tutati. Cūque obsidionem oppu-
gnationemque longo duraturam tempore non magis
Ger-

Germani quàm amuli simul & perfidi, ciues ostenderent, dolo victus fertur Crescentius, quem nulla vis superatura videbatur: Spe enim salutis data, ambo vi ad Imperatorem irent, exeuntes medio itinere intercepti: & Crescentius quidem captus, Iohannes oculis est orbatus. Crescentius iumento auersus imponitur, & vrbe circumuehitur: postea eum, ludibrio eius exaturati, confodiunt.

CAPVT XXV.

Gregorius ad vndecimum, quo abfuerat, mensem restitutus, acerrimam de accepta à Romanis iniuria vltionem sumpsit: Paulò enim postquàm redièrat, eam fecit de Imperatoris electione sanctionem, quam hucusquè per annos iam quingentos seruata videmus: Solis licere Germanis qui indè electores sint dicti, principem deligere: qui Caesar tunc & Romanorum rex dictus, si à Romano Pontifice coronabitur, Imperator Augustus appelletur: Sintq; hi electores, Moguntinus, Treuerensis, Colonienfis archiepiscopi: Palatinus Rheni comes, Dux Saxonia, Marchio Brandenburgensis, Rex Bohemia. Distincta sunt autem inter eos officia, vt tres archiepiscopi sint ipsius Imperij cancellarij: primus per Germaniam, secundus per Galliam, tertius per Italiam. Marchio camerarius, Comes dapifer, Dux portitor ensis, Rex Bohemia pincerna. Sed ista magis discreuit Carolus IIII. quàm sint initio constituta, adiecitq; regem Bohemia. Otto autem Imperator Romanus, cum de statu regni disponderet, in contemptum venit Romanorum: obsiderunt enim illum in palatio, milites quosdam illius occiderunt: vix astu & ingenio Henrici ducis Bauariae educitur pactionibus simulatis. Romani per etatem illam, inualidus ad arma populus,